

fesor na ravenski gimnaziji je ljubezen do narave privzgojil marsikateremu dijaku in dijakinji. Deset let je bil na čelu društva, med njegovim mandatom je bil zgrajen prizidek društvenega doma. Je tudi vsestranski ustvarjalec – na likovnem, glasbenem in publicističnem področju.

Na vrhu Uršlje gore stojita v neposredni bližini planinski dom in cerkev sv. Uršule. Njene zgodovinsko-umetnostne značilnosti je povzela **Silva Sešel**.

Drugi prispevek Ivanke Komprij obravnava kulturna srečanja na Uršlji gori, ki potekajo dvakrat letno že od leta 1986. Kot njihova organizatorica pravi: »Kar je lepo in z navdušenjem sprejeto, je treba ponavljati.« Doslej se je na prireditvah zvrstilo že okoli tisoč nastopajočih, ki so jim prisluhnili tisoči obiskovalcev planinskega doma.

O »kulturni zbirki« oziroma »mali galeriji« v domu na Gori govori zapis njenega avtorja **Stanka Lodranta**. Izdelal je namreč nekaj t. i. stencasov o koroških literatih in ustvarjalcih: **Lovru Kuharju-Prežihovem Vorancu, dr. Francu Sušniku, Leopoldu Suhodolčanu, Blažu Mavrelu, Milki Hartmanovi, Francu Ledru-Lesičjaku** in o Leškem rokopisu.

Da **Franc Verovnik** zbira stare razglednice (tudi Uršlje gore), v društvu vedo že nekaj časa, saj je že pripravil razstavo le-teh. Zdaj so ga povabili, naj jih predstavi še v kratki analizi. Nastal je izjemno zanimiv in podatkovno bogat tekst, dopolnjen s fotografijami nekaterih razglednic.

Usoda križa na Gori, ki so ga postavili koroški borci za severno mejo, je pritegnila pozornost Francija Telcerja. Razkril je, kako so ga premeščali. Zdaj znamenje stoji na Koroškem vrhu, od koder je lep razgled.

Na Uršlji gori je tudi oddajni center RTV Slovenija. Informacije o tem, kako poteka delo v njem, so iz »prve« roke. Pod članek se je namreč podpisala posadka OC Plešivec.

Simona Šuler-Pandev je za bilten izdelala bibliografijo PD Prevalje in Uršlje gore od leta 1984 do 1999.

Obsega 11 samostojnih tiskov in 104 prispevke v časopisu, zbornikih in knjigah.

Na koncu je še kratka informacija o občini Prevalje avtorja **Mirka Osojnika**.

Bilten ima 60 strani, format A5, 13 barvnih in 5 črno-belih fotografij (motivi so vzeti v glavnem z razglednic), 9 ilustracij (narisal jih je Stanko Lodrant, ki je tudi avtor naslovnice). Izšel je v nakladi 500 izvodov.

Andreja Čibron-Kodrin

društvene novice

Prof. dr. Herbert Zaveršnik (1918–1999)

12. avgusta 1999 smo se na pokopališču v Celju poslovili od verjetno najstarejšega zdravnika GRS Slovenije, ljubitelja glasbe, narave in gora, našega dolgoletnega sotovariša in enkratnega prijatelja Harija.

Njegova življenjska pot je bila težka, toda bogata z izkušnjami. Rodil se je ob koncu prve svetovne vojne v Gradcu in otroško dobo preživel v zelo skromnih okoliščinah v Mariboru, pozneje pa v Ljubljani, kjer je leta 1936 tudi maturiral. Že kot gimnazijec je kazal izredno veselje do glasbe. V operi in opereti je pel ne le v zboru, temveč tudi v

nekaterih solističnih vlogah. Po maturi se je sicer odločil za svojo skrivno in dolgoletno ljubezen medicino, glasbi pa je kot ljubitelj ostal zvest vse svoje življenje. Pozneje je že kot zdravnik v Celju dolga leta pel v Celjskem komornem zboru, ki je žel uspehe po vsej Evropi.

Medicinski študij je začel na takrat nepopolni medicinski fakulteti v Ljubljani, nadaljeval pa v stalnem boju za materialno eksistenco v Beogradu. Tam je leta 1941 doživel tudi napad Nemcev na Jugoslavijo. Pobegnil je v okupirani Maribor k materi. Nekako sta se izognila nasilni izselitvi in kot absolvent medicine se je zaposlil v Mariborski bolnišnici, kjer so takrat ukazovali že Nemci. Proti koncu leta 1941 se je smel vrniti v Beograd, kjer je opravil še zadnje tri izpite in diplomiral.

Delo je spet nadaljeval v mariborski bolnišnici. Ko pa je to zaradi njegovega ilegalnega delovanja za OF postalo prenevarno, se je leta 1944 umaknil v avstrijski Judenburg. Gestapo pa mu je bil tudi tam kmalu za petami. Pobegnil je v Maribor, od tam pa na Pohorje v partizane. Najprej je bil v Tomšičevi brigadi, nato je postal sanitetni referent Bračičeve brigade XIV. divizije in kot tak odgovoren za vse partizanske bolnišnice na Štajerskem. Konec vojne je dočakal v Celovcu,

Viharniku

MAJDA SENICA

*Na vrheh
začutil me boš
v srcu.
Na oblakih
bom lebdela,
med sinjino,
nad previsi sten.
Moj obris
razpet bo v dalje,
med zelenje,
med slapove šumne.
Plavala bom
razsvetljena.
V besedah tvojih,
luč svetila bo
in blagodejno pela.*